

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hírdetések és nyilatkozatok felvételének árszábjai szerint a kiadó hivatalában: Budapest IV. himz-utca és kalap-utca sarkán 1. sz.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Budapest IV. himz-utca és kalap-utca sarkán 1. szám. Csak bérletes levelek fogadottak el. Kéziratok vissza nem küldetnek.

Budapest, decz. 8.

Az új kombinációs hírvé, mely szerint Görögország az epiroszi terület helyett Kréta szigetével lenne kárpótolandó, egyidejűleg érkezik a czáfolat is, még pedig oly forrásból, a félévvelos „Nordl. Allg. Ztg.”-ből, melyről túl lehet tenni, hogy egyenesen Friedrichsruhéból fakad. Résztünk a czáfolatban annál hajlandóbbak vagyunk binni, mert a hatalmak e pillanatban épen nem tekintik valami sürgős ügynek a török-görög határkérdést s így nem is igen foglalkoznak erre vonatkozó kombinációkkal. A londoni hírek annyiban azonban mégis van eredménye, hogy a nevezett német kanczellár-lap ebből az ötlethől proklamálja a franczia-német teljes egyetértést. A görög kérdés pedig marad tovább is görög kérdésnek. — Az angol kabinet is egészen visszahúzódni látszik erről a térről, s Goeschel ur, kinek hazatartása meg kellett volna fordulnia Athénbe is, kormány utasítására nem csinálja már meg ezt a vargabetűt. Vele egyidejűleg Muzurusz pász londoni török nagykövete is utnak indul, hogy az angol kormány előtt Goeschelnek esetleges kedvezőtlen jelentését paralizálja.

A konstantinápolyi nagykövete, mint legújabb jelentik, közelebb fognak állni, hogy megszerkeszték a Duleigno átadásáról szóló „Acte final”-t. Berlin beavatott körökben azonban úgy vélekednek, hogy az acte final meg kell előzni az új mentegről határ végleges kitűzésének. A határkötési munkálatok ugyis már legközelebb megkezdődnek, mert az angol, orosz és olasz biztosok (Sale, Soloug és Ottolenghi) már Raguzában vannak s várják többi társait is. Ezzel kapcsolatban érdekesnek tartjuk közölni a „Times” azon már említett enunciacióját, mely a duleignoi ügy befejeződését s az angol kabinet jövőbeli magatartásáról szól: „Duleigno átadása, Európa egyik legszűkebb és legparancsolóbb kötelezése, végletlen. A berlini szerződés szerződéses területi pontozatát teljesen végbe vezetni hajtja. Az érte, melyre a holtak egybehangzó elvált érte — és ánde többek közt megértenni, mielőtt a keleti kérdést megoldhatjuk, lehetővé tekinthet. Görögország területi igényei és Törökország pénzügyi és közigazgatási reformjai oly ügyek, a melyekre nézve Európa maga akarattal kinyilvánította. Ezzel semmiestire sincs az érte, hogy ezen kérdések egyike vagy másik sürgös, vagy hogy a hatalmak között végtelen munkára akarnak venni. Legközelebb lehet bizonyítani azt, hogy Angliának különös kötelezése volna meg egyetértés megragadni az iniciatívát, s a többi hatalmak oly eljárásra kényszeríteni, melyet közölök nehányan nem helyeselnek. Ha a többi Európa tovább akarna menni s a keleti kérdést teljesen meg akarna oldani, Anglia nem fog hátra állni; de csak akkor fog mozdulni, ha mások is ezt teszik. Angliának Európa keletén nincsenek külön érdekei, nincsenek oly közelfekvé érdekei, mint a többi hatalmaknak.”

A dunai bizottság első (szombati) ülésén, mint említtük, az Avant-projet-t elejtették. Ez állásról, mely az osztrák-magyar diplomáciaira meglehetősen kudarcot hozott, Galezából, a hó 5-éről a következőket jelentik: „Az osztrák-magyar ügyvezető „Avant-projet” felolvasása után azonnal, előbb a szerb, utána a bolgár meghatalmazott emelt szót, és kijelentették, hogy az avant-projet vitátságának azonnali megkezdésére nincsenek elkészülve, mert azt nem kell időben közölték velők, hogy átannulmányozhatták volna és így ok ügyészrőn megjelentek. Azt kívánják tehát, hogy velők közöljék és nekik a bizottság legközelebbi ülésig időt engedjenek, hogy azt megfontolják. A román megbi-

mondottak. Másik ok a számalomra az, hogy ő (Parnell) nem látja át, mikép tudja Gladstone le-

esetet nem hozott fel. A választ az értekezlet tudomásul vette. Bejelenté továbbá Trefort, hogy holnap választ fog Irányi Dániel interpellációjára, mely arra vonatkozik, hogy a katolika autonómia ügyében a kongresszus által felterjesztett statutum miért nem intézték el. Trefort, mint mondá, holnap választában elfogja adni, hogy a kongresszus által felterjesztett munkálatot a kormány beható tárgyalás alá vévén, azt találta, hogy abban oly intézkedések foglaltak, melyek részben ő felsége kegyuri jogaita ütöknek, részben pedig a képviselőház jogköréhez, illetve illetékességéhez tartozó intézkedéseket érintenek. Tekintve, hogy a kongresszus a vallás és tanulmányi alap átengedése illetégtől átruházás iránt is intézkedéseket kért megvétetni: a kormány, mielőtt a vallás és tanulmányi alap fölött a képviselőház nem határoz, a kongresszus felterjesztésére természetesen választ nem adhat.

Budapest, decz. 8.

A képviselőház holnap ülésében a vasuti s gözhajózási szállítási adó felvételéről szóló javaslatot fogja tárgyalni. Szombaton a képviselőház nem fog ülést tartani, mert tekintettel arra, hogy a főrendiház ekkor kezd meg a jövő évi állami költségvetés tárgyalását s így a kormány ott lesz elfoglalva, a kormány vagy a kormánypárt részéről — mint az a szabad-
lvti kör mai ülésén elhatározott — indítványozt-
tati fog, hogy a ház szombaton ülést ne tartson. A z új foyagaztási adó köről törvényjavaslatot a képviselőház hétfő napirendjére fogják ki-
tűzni. Így kívánta az ellenzéki társalgó kör és így fogja indítványozni a kormány is.

Az országgyűlési függetlenségi párt ma délelőt vette tárgyalás alá a vasuti és gözhajózási szállítási adó felvételéről szóló törvényjavaslatot, s elhatározta, hogy azt nem fogadják el.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma d. e. 11 órakor nógrádi Szentagy Pál előktele alatt tartott ülésében végkép befejezte a cukor-, kávé- és sörfogyasztás megadóztatásáról szóló törvényjavaslat hiteltel-
sét. A kormány részéről jelen voltak: Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter és Králicz Béla miniszteri tanácsos. A mult ülés jegyzőkönyvének hiteltelése után Hegeüs előadó felolvasta a törvényjavaslat 25. s következő szakaszát a tett módosítások szerint. Ennek végeztével elnök fellette a kérdést, hogy tekintettel azon körülményre, mi-szerint voltak, kik a tárgyalás kezdetekor bizonyos feltételektől tették függővé hozzászólásukat, most a tett változtatások figyelembe vétele mellett hajlandó-e a bizottság többsége azt elfogadni? A bizottság többsége a törvényjavaslatot jelenlegi szerkesztésében elfogadta. Ezután a jelentés szövege felolvasatván, az is némi módosítások mellett elfogadtatott s hitelesítetett. Az előadással Hegeüs Sándor bizatott meg. A következő ülés vasárnap d. e. 11 órakor lesz.

A képviselőház pénzügyi bizottsága közelebből a következő törvényjavaslatokat fogja tárgyalni: Vasútnap az össekötő hidra s kősztrákra vonatkozó törvényjavaslatot, azután a Duna szabályozására vonatkozót s melyet a közlekedési bizottság elkészült vele, a zenicza-szerajevói vasut kiépítésére vonatkozó törvényjavaslatot.

A képviselőház zárszámadási bizottsága holnap délelőt 10 órakor ülést tart, melyen az állami számvizsgálók beosztásáról, ügykezeléséről s az állami adósságok ellenőrzésére vonatkozó határköről szóló törvényjavaslat tárgyában benyújtandó jelentést fogják hiteltelíteni.

Mihalovics Károly horvát képviselőnek következő nyit levelet küldi az „Agramer Zeitung”-ba: „Tisztelt kollegáimhoz, a

Az országgyűlési szabadalvti kör gyűlése

A szabadalvti pártunk ma ismét rendkívül érdekes értekezletet tartott. A mai értekezleten, melyen a tagok kiléte nagy számmal jelentek meg, a következő tárgyak fordultak elő: Először Trefort közoktatásügyi miniszter bejelenté, hogy holnap felelni fog Urányi képviselőnek egy régebben tett interpellációjára. Az interpelláció így hangzott: Van-e tudomása a miniszternek arról, hogy egy osztrák katonai intézetben magyarországi közepotanódt végzett ifjak föl nem vétettek. Trefort kijelenté, hogy a megejtett levelezésközl azt a megerőződést merítette, hogy a kérdéses katonai intézet igazgatósága a felvétel tekintetében nemzetiségek közt külön egyet nem tesz, nem is tett soha, hanem a dolog akké, áll, hogy a felvétel bizonyos meghatározott szám által van korlátozva; például az intézet 3-ik osztálya csak 50 tanulóval van felszerelve, ha tehát a 2-ik osztályból 45 tanuló megy át, akkor csak 5 idegent vehet fel. A felvétel ezenkívül még köve van egy az érettségi vizsgá-
gól hasonló természeti felvételi vizsgához: természetes, hogy a ki ezen át nem megy, attól a felvételt megtagadjatik. Egyebet a miniszter Urányi interpellációjára nem felelhet, mert Urányi konkrét

„EGYETÉRTÉS” TÁRCZÁJA

Bökezű uszorás. — REGÉNY — Ista DEGRÉ ALAJOS. II. (Folytatás.) Nem tudta elgondolni Berta, hogy melyik lehet a pesti ügyvéd? egyiknek nem volt eléggé bágyezett arca, hogy Miske eljárásához méltó ezimórtul fedezhetné volna fel hajnes. Az ebéd jöván folyt a poharak ürítésk s a társalgás élénkült. Egy fiatal férfi ült az asztalnál, a feltűnő arányos alakot érdekes vonások sokat mondó szemek s gondolkozó homlok tette felhívón. Ez alig izléle a válogatot éteket, s a kifűző horokkal tett poharakat nem is érinté. A társalgásban sem vett részt. — Ügyvéd ur tán beteg? kérde Jozsásy, mert oly hallgatag s étvágy nélküli. — Megvallom, e drága falatok lefordulnak villámról s nincs lelki erőm a felséges italokat ajkíhozni vinni. Anyai nyomort láttam ma, hogy szivem összeszorult a fájdalomtól, s most, midőn a bőség van előttem, elgondolom, hogy a közelben környökszörül menüny éhez s haldokló van, megvalóm gyengeséget, de én lakmározni nem tudok. Hangos nevetés lón a válasz. — Ugy látszik, kezdé Zoráthy, ön ábrándoz, mert ha ezen értemek alapja vagy értelme volna, első sorban a fejedelmek halnának el éhen. — A fejedelmek soha sem látnak nyomort, jegyze meg az ügyvéd, nem ismerik a kétségbeesés kűzdelmeit, s algha tudják, hogy éhezők is vannak a világon. A kegyencek és tájnyalyók a magas figyelmet csak elégűtekre, boldogokra s mulatozókra irányozzák, s ki nem fogynak az ünnepek, szorakozások s fényűzési ürességek rendezéséből ott, hol a földi istenek megjelennek. Ók az

örömtűzre, a kibontott zászlókra s viruló tájkúra mutatnak, nem pedig a tátonok sebekre, hallokó családfőkre, elpusztult tűzhegyekre, s aszály vagy jégverte vidékekre. Nagyon is van arról gondoskodva, hogy azok ne lássanak olyast, mi lehagolható, élveket megvárni vagy étvágyukat elrontani. Mondhatom, a báró igen szerencsétlenül talála ezen példával rám fogni az ábrándozást. Kis szűnet állt be, miatt a kék-
villák csörögtek a szót ajkáiról. Berta le nem vette szemét az ifuról s lesni látszék a szót ajkáiról. Mennyre eszalótt az ügyvédől alkotott képével s mennyire örvendett a családnak! — Reméllem, szólt meg Jozsásy, hogy az ügyvéd ur okoskodása senkinek nem rontotta meg étvágyát, s vidám hangulatunkból sem fog kiforgatni. Ezt nevetés követte s mindenki koecintott szomszédjával. — Csak nevensenek uraim — szólt Szilárdy, ez engem se nem sért, se más gondolkozásra nem térít. — A viláért sem önt nevetjük, mentegetőzők gonyosan Zoráthy, s jegezett pezsgőt felhajít, söt köszönettel vesztük tanításait. — És, tevő hozzá Jozsásy, ha magunk már oly megrögzötték vagyunk, hogy hasznát nem vehetjük, hát iparkodni fogunk terjesztetni, mások tán fögékonyabbak lesznek. — Meglehet, mond az ifju, miattal minden vére arczába szókott, de csak olyanok, a kik irzónak a mások szerencsétlenségét kűzákmanynolni, a kik ezek és ezek nyomorából nem iparkodnak gazdagságukat növelni, a kik mindenekelőtt embe-
rek s csak aztán kalmárok. Jozsásy ajkait oly keskenyre szivta mint valami tollkés éle, s aztán nyomatékosan ejté: — Ugyan mondj meg, kérdi-e valaha az állam, hogy betegség, szükség vagy nyomor sújti a családót? Dehogy kordulí követelése van s behajta igazalom nélkül, hogy gondóval vele, ha rövid idő alatt az egész család el vesz is éhen, pedig az állam több tekintettel kellene, hogy legyen a haza gyermekei iránt mint egyes ember. Különböen egyik veszt, másik nyer; egyiknek szerencsése van, másiknak szerencsétlenege, ez a vagyonzerzés módja. Az

pedig nagyon természetes, hogy a szerencsésnek irgyék vannak a kik — oleso dícsőségért, fogadlaton vedől vetik fel magokat a szerencsétleneknek. Szilárdy arczából kikelve, válaszalni akart, de pillantása Bertára esett, kinek bűös szemében könnyt látott rezegni. Nagy megerőtéssel le-
kűzde felindulását, s csak annyit mondott: — A fellogás különbéle. Ezentul a társalgás erőtve és szakgatonat folyt. Szilárdy bárhova tekintett — Bertát kivéve, haragos pillantásokkal találkozott; mindenki alig várta, hogy az ebédnek vége legyen. Midőn szétoszaltak Szilárdy a kert egyik magános helyére ment sétát teendő, mert feje szédült legalább is úgy, mint azoknak, a kik a madeirai, és pezsgő gözzel töltötték tel a magokét. Ép azon gondolkozott, hogy Jozsásyknál felmond, s a rábizott ügyeket visszaadja. Elmélkedéséből Miske öbrészté fel e szókál: — Engedje, hogy hódolatomat, s esodálkozá-
somat kifejezzem. — Ugyan mi felett? — Férias viselete, bátor magatartása, magas-
tos érzelmei s emberies gondolkozása felett. — Lám, lám! a bor ereje a farkasból bárányt csinál. Hisz ön e vidék ragadozó állata. — Nem, nem! én eszköz vagyok más kez-
ben; gép, melyet reggel felhuznak, s estig le-
járja magát. — Igen, gép, mely a szegény sziveket ke-
rébe törí. — Tehet-e róla a puszka, hogy vele az ötét és szárvast elejtik! — De ha rosszul hord a puszka és hát-
ra rug?

— Akkor eldobják és megesei a rozsdá. Szilárdy tetőtől-talpig mérte tekintetével Miskét, s aztán számalmas mosolylyal mondá: — Szegyelje magát. Ép munkaerővel bíró iz-
mos férfi fél, hogy külböben meg nem éhét, csak mint sajtóló gépe másnak, a bűn eszközé s a tel-
hetenség szivattyuja. Aztán elősködik a hulladék morzsákon. Emeje fel fejt, ha van bátorsága, néz-
zen szemébe a sorsnak, merjen nehé munkához nyulni, keresse meg kenyéret tisztességesen, s en-
gedje embertársait is élni, akkor örömmel fogom elfogadni ábródtétét, s barátságos készorítással kö-
szöni elismerő szavát, de addig én sem becsül-
tetem többre, mint becsül ömet. Egy szer phent rajta hu-
zamosan tekintete, legnagyobb igazgottsága. Közé-
pette ép akkor, midőn Jozsásy sűtő szavaiva vála-
szolni akart, de csak a szép szemekben rezgő
könyűt látta, s ez elénitá. Most azonban kissé
lehlit vérmérsékelttel, nyugodtabb idegekkel pil-
lanthatott e bűös szemekbe. A vak szemelűgát hirtelen visszanyerve, te-
kinthet csak az égre, tenyészetre s a természet
mindenféle remekére oly meghatóttá vált, mint
Szilárdy, Bertára. Alig bír szőhöz jutni, végre el-
fogultan kezdé: — Nagysád! böcsinatát kell kikérnem, mielőtt
előt tájt örökre elhagyom. Bertán gyöngre rágás volt észrevehető, de
csakhamar összeszedte magát, kérdé: — Böcsinatamat? ... és miert? — Mert hevem elragadott s tán tovább men-
tem mint kellett volna; mert nem válogattam meg
csak udvariasságból, de kegyelhetől is lovagias kö-
telesség; mert szemében könny rezgett s ez szí-
vemet égeté. — Téved, ha azt gondolja, hogy szavai sért-
ettek, ha valami sértést s könnyekre indítá, úgy
a nem lehetett más, mint az indok, melytől a
nyilatkozatra készítette. Az ön véleménye egészen
az enyém is, szavai legkevésbé sem sértettek, söt
lelkemben erős vízshagra találtak. — Ily nyilatkozatra készülve nem valék; azt
hittem elutasít, aztán vártam keseru gunyt s ki-
csinyló szavakat, a mi nem riasztott vissza a bo-
csinat esedől, de a földről egyszerre mennybe
ragadva érzem magamat, hol egy angyal igéje által
lekki meggyőződésemet szentesítést nyert. Ezszer
köszönöm, hogy az itteni levél benyomások után
egy lélekelemő emléket is vihettek magammal. — Ha ön nem csak vallja, de át is írzi
azokat, a miket öntől hallottam, miért mondtá az
imét, hogy tájt örökre elhagyja? — Mert, felelő önéreztessen Szilárdy, hivati-
som védeni a jogot, sakra szállni az igazságról, s
mindenekelőtt az elnyomottak sorsán enyhíteni.
Böcsinat ösztinteségemért, de az itteni fogalom sz-
rint mind ez ködfátyalkép, ábránd s népámitás.

(Folyt. köv.)

